

Belastingkamer.

no. 631/74

Sm.

GERECHTSHOF TE AMSTERDAM;

Het Gerechtshof te Amsterdam, Tweede Meervoudige Belastingkamer;

Gezien het arrest van de Hoge Raad der Nederlanden van 22 mei 1974 no. 17340, gewezen op het beroepschrift in cassatie van X te Z tegen de uitspraak van het Gerechtshof te Arnhem van 7 december 1973 betreffende de hem opgelegde aanslag tot navordering van inkomstenbelasting over het jaar 1968, waarbij is vernietigd de voornoemde uitspraak van het gerechtshof te Arnhem en het geding is verwezen naar het Gerechtshof te Amsterdam ter verdere behandeling en beslissing van de zaak in meervoudige Kamer, met in achtneming van dit arrest;

Alsnu gevolg gevende aan voormelde opdracht:

Gehoord ter zitting van 1 november 1974 mr. W, advocaat en procureur te V, als gemachtigde van belanghebbende en door deze vergezeld, zomede de Inspecteur der directe belastingen te Y;

Gezien de stukken, waaronder een briefwisseling naar aanleiding van ter voormelde zitting van 1 november 1974 door het Hof aan belanghebbende gevraagde schriftelijke inlichtingen naar aanleiding van hem ter griffie van het Hof ter inzage verstrekte stukken, welke briefwisseling werd gevoerd met in achtneming van artikel 14, lid 1, 2°, van de Wet administratieve rechtspraak belastingzaken, terwijl werd gehandeld overeenkomstig artikel 16 dier wet;

Overwegende dat in dit stadium van het geding vast staat:

dat aan belanghebbende voor het jaar 1968 een aanslag tot navordering van inkomstenbelasting werd opgelegd naar een belastbaar inkomen van f. 42.629.- (tariefgroep II), waarbij rekening werd gehouden met van de zijde van zijn echtgenote opgekomen arbeidsinkomsten ten bedrage van f. 2.000.-; dat de in

deze nadere aanslag begrepen. belasting met 100% werd verhoogd en de Inspecteur bij het vaststellen van deze aanslag besloten heeft geen kwijtschelding van de verhoging te verlenen; dat belanghebbende zich tijdig heeft gewend tot het Gerechtshof te Arnhem, welk Gerechtshof de navorderingsaanslag heeft gehandhaafd; dat belanghebbende beroep in cassatie heeft ingesteld en de Hoge Raad de aanslag heeft vernietigd met verwijzing van het geding naar dit Hof met de opdracht als in de aanhef genoemd;

Overwegende dat op grond van de uitspraak van het Gerechtshof te Arnhem, het arrest van de Hoge Raad, de overige stukken van het geding waaronder voormelde briefwisseling naar aanleiding onder meer van na te melden procesverbaal met bijlagen, zomede het ter zitting van 1 november 1974 aangevoerde, de navolgende feiten en omstandigheden zijn komen vast te staan:

dat belanghebbende te Z, ook in het onderhavig jaar, een café- en slijterijbedrijf exploiteerde en exploiteert: dat de Fiscale Inlichtingen- en Opsporingsdienst te U, verder te noemen FIOD, in 1972 een onderzoek heeft verricht bij belanghebbende en zijn drankleverancier, de N.V. A te Y, hierna te noemen de N.V.; dat de Inspecteur naar aanleiding van dit onderzoek de winst uit belanghebbendes bedrijf verhoogde met f. 15.967,08 omdat naar het oordeel van de Inspecteur bij het onderzoek in samenhang met een boekenonderzoek door de Rijksaccountantsdienst bij de NV., aan het licht gekomen is dat niet de gehele inkoop, de gehele omzet en alle bij de inkoop ontvangen kortingen in de aangegeven winst uit onderneming waren begrepen; dat voormeld bedrag bestaat uit f. 15.007,08, zijnde een benadering van de over 1968 verzwegen winst en f. 960.-, zijnde een benadering van de in 1968 door een vertegenwoordiger van de NV aan belanghebbende betaalde doch door tem niet als kasontvangst geboekte kortingen; dat belanghebbende heeft betwist en ontkend dat er meer inkopen zijn geweest dan hij geboekt heeft en hij heeft gesteld dat de ontvangen kortingen dienden ter gedeeltelijke compensatie voor gratis borrels die hij aan klanten verstrekke bij de aankoop van een fles drank; dat de Inspecteur zich ter verdediging van de navorderingsaanslag heeft beroepen op hetgeen is gebleken bij de voormelde onderzoeken van de FIOD en de Rijksaccountantsdienst, waarna het Gerechtshof te Arnhem heeft overwogen, voorzover thans nog van belang:

dat de Inspecteur het Hof voldoende met bescheiden gestaafde gegevens

heeft verstrekt voor het voorlopig oordeel dat belanghebbende van de NV ook goederen heeft gekocht zonder de door hem betaalde koopprijzen in zijn boeken te verantwoorden en dat hij de opbrengst van die door hem aan zijn klanten verkochte goederen evenmin heeft verantwoord en die derhalve niet in zijn winst heeft begrepen; dat een redelijke verdeling van de bewijslast meebrengt dat belanghebbende daartegenover aannemelijk maakt dat de stellingen van de Inspecteur onjuist zijn; dat belanghebbende zulks niet aannemelijk heeft gemaakt; dat met betrekking tot geen ontvangen kortingen ook hier belanghebbende in gebreke is gebleven aannemelijk te maken in welke omvang hij gratis borrels verstrekte en niet valt in te zien waarom deze vrijgevigheid redelijkerwijs aanleiding zou moeten geven de boeking van de ontvangen kortingen achterwege te laten; dat de verklaring van belanghebbende dat hij de kortingen door storting in de kas in de omzetcijfers begreep onvoldoende geloofwaardig wordt geacht;

dat de Hoge Raad op het ingesteld cassatieberoep heeft overwogen: dat uit de bestreden uitspraak niet blijkt, welke door de inspecteur aan het Hof verstrekte "voldoende met bescheiden gestaafde gegevens" het Hof hebben geleid tot het voorlopige oordeel dat belanghebbende goederen heeft gekocht zonder de door hem betaalde koopprijzen in zijn boeken te verantwoorden en dat hij de opbrengst van die door hem aan zijn klanten verkochte goederen evenmin heeft verantwoord en die derhalve niet in zijn winst heeft begrepen;

dat 's Hofs uitspraak mitsdien niet naar de eis der wet met redenen is omkleed; dat voorts uit de uitspraak wel blijkt, dat de Inspecteur eerst bij de mondelinge behandeling voor het Hof een groot aantal bescheiden in het geding heeft gebracht maar dat niet blijkt dat aan belanghebbende voldoende gelegenheid is gegeven van die bescheiden kennis te nemen en zich daarover uit te laten; dat ook om deze reden de uitspraak niet in stand kan blijven;

dat belanghebbende, nadat zijn gemachtigde nog namens hem ter voormelde zitting had verklaard dat hij het bezwaar tegen het als winst in aanmerking nemen van de niet als kasontvangst geboekte kortingen intrekt, in de gelegenheid is gesteld van alle bescheiden, welke de Inspecteur bij de mondelinge behandeling voor het Gerechtshof te Arnhem in het geding heeft gebracht, kennis te nemen ter griffie van dit Hof en zich daarover uit te laten, van welke gelegenheid hij gebruik heeft gemaakt; dat zich bij die bescheiden bevindt een door B en C, beiden hoofdcontroleur van 's Rijks belastingen en onbezoldigd

ambtenaar van de Rijkspolitie, werkzaam aan het bureau fiscale recherche te U van de FIOD, op 9 oktober 1972 opgemaakt ambtsedig proces-verbaal nr. 1234 met 12 bijlagen;

Overwegende dat belanghebbende heeft aangevoerd dat de bescheiden waarop de Inspecteur zich beroept niet zijn omschreven en doel en strekking van het produceren als bewijsstuk niet wordt aangegeven; dat het onjuist is deze veelheid zonder meer ten processe over te leggen en het in strijd met een goede procesorde is dat belanghebbende naar het stuk dat relevant wordt geacht moet "vissen"; dat de bescheiden kunnen worden gesplitst in die welke afkomstig zijn van de N.V. en die welke afkomstig zijn van hem, belanghebbende; dat bij vergelijking van inkopen en omzetten over de jaren 1968/1969 met die over 1972/1973 blijkt dat in eerstgenoemde periode niet meer (zwart) is ingekocht dan blijkt uit de facturen; dat immers door het wegvallen van zwarte inkopen de geboekte inkopen gestegen zouden moeten zijn; dat ook de omzetten zoals door de Inspecteur berekend in geen verhouding staan tot de omzetten in de jaren. 1972 en 1973; dat aan de bescheiden, afkomstig van de N.V., geen waarde is te hechten;

Overwegende dat de Inspecteur heeft gesteld:

dat de opgelegde aanslag geheel is gebaseerd op feiten zoals die bleken dit het onderzoek door de FIOD in 1972 verricht, naar aanleiding waarvan de FIOD onder meer heeft opgemaakt het hogervermelde proces-verbaal dd. 9 oktober 1972, terwijl in dit proces-verbaal wordt verwezen naar 12 bijlagen; dat deze stukken belanghebbende of zijn gemachtigde steeds bekend zijn geweest; dat bij belanghebbende dus geen enkele onzekerheid kan bestaan omtrent de procesbescheiden waarop de aanslag is gebaseerd; dat aan belanghebbendes vergelijking van inkopen en omzetten in de periode 1968/1969 met die van de periode 1972/1973 geen wezenlijke betekenis is toe te kennen nu de kwaliteit van de boekhouding van belanghebbende niet boven iedere twijfel verheven is;

Overwegende ten aanzien van het geschil:

dat het hiervoor vermelde ambtsedig proces-verbaal d.d. 9 oktober 1972 nr. 1234 onder meer inhoudt, zakelijk weergegeven:

als bevinding van verbalisanten voorzover berustende op eigen waarneming

en wetenschap:

dat hen bij het onderzoek bleek dat voor enige leveringen door de N.V. aan belanghebbende kopiefacturen aanwezig waren waarop diens naam niet voorkwam; dat D, directeur van de N.V., tegenover hen verklaarde dat in vele gevallen op verzoek van klanten hun namen niet op de kopie-facturen die na aflevering van de goederen bij de N.V. blijven, worden vermeld; dat D deze facturen contactbonnen noemde ofschoon zij veelal geen contante aankopen betroffen; dat zij, verbalisanten, op 3 mei 1972 enige administratieve bescheiden voor nader onderzoek onder zich hebben genomen waarbij zich een boekje bevond, waarin in de loop van 1971 en 1972 aantekening werd gehouden van namen van klanten die op 6e kopie-contantbonnen waren weggelaten; dat zij uit de mappen "kopie-contantbonnen 1971 en 1972" die hebben gelicht welke volgens genoemd boekje betrekking hadden op belanghebbende en als bijlagen 1 bij het proces-verbaal hebben gevoegd; dat in voorgaande jaren geen systematische aantekening werd gehouden van de namen die op de kopie-contantbonnen waren weggelaten; dat zij afrekeningen van chauffeurs en reizigers van de N.V. hebben ingezien ten name van belanghebbende en van de vorige vergunninghouder E; dat zij over 1968 en 1969 de door belanghebbende aan N.V. gedane en door hem in doorschrijfkasboeken genoteerde betalingen -van welke boeken kasbladen en een kasstaat als bijlagen 4 en 5 bij het proces-verbaal zijn gevoegd- hebben nagegaan en vergeleken met de hiervoor genoemde en als bijlagen 2 en 3 bij het proces-verbaal gevoegde afrekeningen door reizigers en chauffeurs; dat zij toen voor 1968 de navolgende afrekeningen in het doorschrijfkasboek niet konden vinden;

16/1 contantbon	21845	f. 1.217,--	
“	216575	" 2.122,80	
15/2	217300	" 941,36	
15/2	215928	" 1.362,--	
12/4	" "	" 1.131,90	gelijk met f.11.041,04 die bij de N.V. op de debiteurenkaart geboekt werd;
20/8	150651	" 1.508,04	
12/9	151560	" 1.511,80	betreft een ter inning meegegeven kwitantie, die op die datum uitgesteld of retour gestuurd werd;
7/11	151038	" 1.796,52	gelijk met
	151026	" 1.067,40	f. 3.333,80 die bij de N.V. op de debiteurenkaart zijn geboekt.
7/11 contantbon	152931	" 2.167,20	
21/11	151922	" 1.792,05	
december		" 1.543,96	
en nog			
13/3	170553	<u>" 1.848,39</u>	
Totaal niet geboekte			
Inkopen		f. 20.010,42;	

dat zij constateerden dat de in de boekhouding van belanghebbende in uitgaaf geboekte betalingen waren gedekt met rekeningen en kwitanties; dat onder die boekingen niet waren begrepen de nummers van contantbonnen en de bedragen over 1968 als voormeld; dat zij van F, administrateur van de N.V., hebben ontvangen een kasboek van de N.V., genummerd 34, betreffende de periode 1 oktober 1967 tot 6 februari 1968, hetwelk als bijlage 12 bij het proces-verbaal is gevoegd en waarin op bladzijde 51 wordt vermeld een ontvangst van f. 1217.- met omschrijving "contantbon 21845" en een ontvangst van f. 2122,80 met omschrijving

"contantbon 216575"; dat deze contantbonnen met de naam GX zijn genoemd op een afrekeningsstaat als voormeld van een reiziger van de N.V.; dat de N.V. maar één klant heeft met de naam X en belanghebbende die klant is; dat ter berekening van de verzwegen omzet in 1968 gebruik is gemaakt van de laatstbekende bedrijfsresultaten, te weten die neergelegd in de verlies- en winstrekening over 1970; dat daaruit een brutowinst percentage van 75% van de inkoop bleek; dat bij dit brutowinst percentage in 1968, gezien de toen verzwegen inkoop, de verzwegen omzet f. 35.017,50 heeft bedragen en de verzwegen brutowinst f. 15.007,08;

als verklaring van de door de verbalisanten gehoorde getuige H

dat hij als vertegenwoordiger jaren heeft gewerkt bij de N.V. A te Y; dat in dat bedrijf veel aan klanten werd geleverd op zogenaamde contantbonnen; dat het gebruikelijk was dat de klant een bon kreeg waarop zijn naam was vermeld terwijl op het kantoor van de N.V. een duplicaat achterbleef waarop geen naam werd vermeld; dat zulks gebeurde omdat de klanten dit vroegen aangezien zij daar belastingvoordeel in zagen;

Overwegende dat het Hof, anders dan belanghebbende, op grond van de hiervoor weergegeven inhoud van voormeld ambtsedig proces-verbaal met bijlagen waarvan belanghebbendes gemachtigde namens hem heeft kennis genomen, voldoende aangetoond acht dat belanghebbende van de N.V. ook goederen hoeft gekocht zonder de door hem betaalde koopprijzen in zijn boeken te verantwoorden en dat hij de opbrengst van die door hem aan zijn klanten verkochte goederen evenmin heeft verantwoord en die derhalve niet in zijn winstberekening heeft begrepen; dat nu belanghebbende tegen de berekening van de verzwegen brutowinst op zichzelf geen verweer heeft gevoerd en zijn gemachtigde ter zitting van het Hof heeft mede gedeeld dat hij zijn bezwaar tegen de correctie betreffende de niet geboekte, in contant geld ontvangen kortingen intrekt, de navorderingsaanslag die op deze correcties is gebaseerd, dient te worden gehandhaafd; dat belanghebbende niet in beroep is gekomen van het besluit van de Inspecteur om geen kwijtschelding van de verhoging te verlenen;

UITSPRAAK DOENDE:

Handhaaft de aanslag tot navordering met verhoging;

ALDUS GEDAAN in raadkamer op 2 mei 1975 door Mr. H. Schuurman, vice-president als voorzitter, Mrs. H.H.J.M. Lobach en R.J.J. Jansen, raadsheren, in tegenwoordigheid van H. Algra als griffier.

Algra

Schuurman

AANGETEKEND VERZONDEN

17 juni 1975

AAN PARTIJEN.